

Do jednoho článku se všechno nemohlo vejít, a tak přicházíme ještě jednou s drobnými postřehy a úvahami, které si redaktoři FOLKtime přivezli ze Zahrady. Tentokrát se jedná především o hudební zážitky, ale samozřejmě nejen o ně.

Muzika až do rána

Hned první večer jsem si všiml až neobvyklého množství kytaristů, kteří se potulovali areálem. V noci už tak člověk nebyl ani překvapen, že se rozjela řada sejšnů. Vůbec se během celé Zahradě sejšnovalo snad nejvíc za celou dobu, co se festival přesunul do Náměšti. Navíc jste si mohli vybrat podle nálady, zda zamíříte na bujarou párty, které se obvykle odehrávaly v pivních stanech (občas i s tancem), nebo na klidnější sejšny roztroušené po areálu.

Já sám jsem se zdržel nejvíce před hospodou u kapličky. Ten největší sejšn tam vznikl z pátku na sobotu. Sešli se muzikanti z různých kapel i z řad diváků. Mimo pódium jste tak mohli vidět společně hrát např. lidi z Marien, Epy de Mye, Šantré, Jeronýma Lešnera, Jiřího Šneberka, Jiřího Mížu a další. Končilo se až kolem šesté ranní. Vlastně ne úplně, část aktérů si už u

Sejšn u kapličky lehce po páté hodině ranní

foto: Klokán ©

kytar počkala na polévku, která se od sedmi podávala v přilehlé restauraci. Jak vidíte, i služby se na Zahradě stále vylepšují.

<k>

Kýbl nebo buben

Strepy a strípky Zahrady II

Napsal uživatel Klokán, Jarda Síbrt
Středa, 26 Červenec 2006 03:00

Na Zahradě jste mohli vidět v rukou muzikantů nejrůznější hudební nástroje, které je často určitě stály nemalé peníze. Na druhý pól se naopak dostala rytmická jednotka skupiny Marien v osobě Pídi. Ten totiž přišel o svůj obvyklý buben a místo něj získal jako náhradu klasický kýbl. Lišák za zvukařským pultem se ho ovšem nezalekl a s poznámkou, že se leckdy hraje na horší věci, onen netradiční nástroj rychle ozvučil. Skupina Marien se tak dostala na pomezí žánru industriální hudby.

<k>

Zámek oázou stínu

Patrně jedinou scénou, na které během dne diváky nesušovalo úmorné vedro takovou měrou jako jinde, byla scéna Zámek. Přesto na dotaz, kdo z diváků přišel na tuto scénu pouze a právě z tohoto důvodu zvedl ruku jen jediný.

<j>

Epy de Mye "nakazila" uši diváků i dalších kapel

Na Zahradě mě potěšila skupina Epy de Mye. Tuhle kapelu si vždy s radostí poslechnu. Dělán to při různých příležitostech už téměř rok a pozoruji, že se stále znatelně zlepšuje. V Náměšti se mi potvrdilo, že tento dojem nemám sám, a že se její muzika trefila i do vkusu širšího okruhu diváků. V soutěži o Krtečky byl blok Epy de Mye oceněn velkým potleskem i počtem hlasů, přestože šlo o první soutěžící. Vzhledem k tomu lze i výsledné šesté místo brát jako opravdu veliký úspěch. S nebývalým zájem se setkal i recitál kapely na Zámku, kde diváci odměnili tuto skupinu asi největším aplausem v odpoledním bloku a navíc zde Epy de Myi poslouchaly pozorně i další zahradní skupiny včetně např. Nezmarů.

<k>

Omyl Zahrady

Snad největším propadákem Zahrady bylo vystoupení kapely Bílá vrána. Důvodů bylo hned několik. Skupina vlastně nepřišla, a tak vystoupil jen kapelník s halfplaybackem za zády. Velmi často se s kytarou netrefoval do rytmu nahrávky. Samotná muzika nijak nevybočovala ze zručně hraného folkrocku bez znatelné invence. Vystoupení zůstalo bez výraznější divácké odezvy a tedy i bez přídavku.

<k>

Překvapivý Kůň

Jedním z příjemných překvapení Zahrady byla skupina Kůň s Janou Šteflíčkovou. Ta sice sama získala na Zahradě písničkářského Krtečka, ale s kapelou její písně vyzněly výrazně lépe. Písně Koně (nezaměňovat s koninami) byly hravé, neotřelé, velmi dobře zaranžované i zahrané, prostě vedly k fajn poslechu i dobré náladě.

<k>